

Bayer Zsolt: A Sátán kutyái

2012 január 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„A Sátán alapvető célja az ember rabszolgaságból való szabadulásának megakadályozása. Emellett persze örömet okoznak neki az apró bosszankodások éppúgy, mint a nagy ív? disznóságok. Két módszert alkalmaz: a rendtelenségben békességre, belenyugváásra ösztönöz, a rendre való törekvés ellen háborút szít.{...}”

"{...}Mindkét módszerhez ugyanazokat az eszközöket használja: rágalmazás, hitelrontás, valósághamisítás."

Nem ismer?s? Nem kristálytisza hát minden? Mi kell még, hogy világossá váljék mindenki számára, mi is zajlik valójában? Nézzük a Sátán másik nevét s másik meghatározását:

„A diabolosz egészen pontosan olyan személyt jelent, aki a kapcsolatokat szétszakítja, a dolgokat összezavarja, s a rendet felborítja (dia-balló = szét-dob / szét-vet).”

Világos-e nekünk mindaz, ami a korabeli görögöknek világos volt? Világos-e, miért és mivel van tele ismét a nyugati sajtó? Emlékszik-e még valaki arra a pillanatra, amikor 1956-ban meglincseltek pár ávóst Budapesten, és a New York Times másnap jelentette, hogy a magyar f?városban antiszemita pogromok zajlanak?

Emlékszik-e még valaki arra a pillanatra, amikor még el sem bontották a lakiteleki sátor tartóoszlopait, s a New York Times már jelentette, hogy a egy kis magyar településen er?sen nacionalista és antiszemita jelleg? találkozóra került sor, amelyre nem hívták meg a polgári-radikális ellenzéket? Emlékeztek? S ha igen, akkor értitek?

Csoóri írja, még talán 1990-ben:

„1974-ben egy írószövetségi vitában Czine Mihály, Fekete Gyula, Nagy László, Sánta Ferenc és én hevesen

összecsaptunk a hivatalos hatalmat képviselő Pándi Pálékkal. Véletlenül úgy adódott, hogy a vitában egymás után soroltam föl E. Fehér Pált, Pándit és Rényi Pétert. Másnap már egész Budapest az »újnépiek és az újnemzetiek« lázadásától visszhangzott. Nem a butaság, nem a hatalom és nem is a nemzeti érzéketlenséget támadó ellenzék fedezték föl bennünk, hanem a fajgyűlöletet. »Zászlót bontottak az antiszemiták! Kimutatták végre a foguk fehérét!« Majd negyven év telt el azóta, s a minap úgy lettem antiszemita, hogy egymás után leírtam: Cohen meg Cohn-Bendit meg Schiff. Tényleg minden ugyanaz. Lépkedünk ugyanabba a folyóba, állandóan... S közben azt mondja Rolf Mützenich, az SPD valamilyen szóvivője, hogy az új alkotmány „botrányos, és szakítást jelent az európai demokratikus hagyományokkal”.

Nem jelent szakítást, tisztelt Mützenich pájtás. Maga hazudik. Vagy azért, mert fogalma sincs, miről beszél, vagy azért, mert gazember. S ha éppen tudni akarja, mi jelent szakítást az európai demokratikus hagyományokkal, hát elárulom magának: az, amikor a németországi foci-világbajnokság idején a maguk sajtója attól rettegett, hogy a meccsre járó németek túl sok nemzeti zászlót visznek magukkal, és ebből még baj lehet. Ahol ennyi a barom, Mützenich úr, ott maga tényleg fel sem tűnik. És nincs már messze a pillanat, amikor a németek is felébrednek abból a hipnotikus álomból, amibe a magukfélék varázsolták őket a második világháború után...

A Times meg azt írja, hogy „egyetlen centet sem szabadna folyósítani, amíg a szégyenteljes alkotmány érvényben marad”. Nohát, nohát... Tényleg? Hát akkor ne folyósítsatok, ti szerencsétlen, beteg idioták. Úgyis minden újabb kölcsön egy adósságátütemezés, nem igaz? Az egész rendszer alapjaiban rothadt széjjel, az egész rendszer az újabb és újabb hitelek felvételétől függ, az egész rendszer egy mocskos pilótajáték, csak ti, szerencsétlen hülyék ott a Timesnál még nem vettétek észre. Helyette áruljátok egy fontért diplomáitokat, mert elfogyott belőle a nép, s a maradék „angol” középosztály vidékre menekül, mert ott még angol lehet. A brit birodalom maradéka vívja élet-halál harcát a „pakik” tengerében, s lassan rádöbben, hová is vezetett a „multikulti”.

Hogy is írta Csoóri? „Különös, de ezek a lapok évtizedekig még csak le sem néztek bennünket; valójában azt se tudták, hogy létezőnk, hogy vergődünk és hogy nem mi lovagoljuk-e meg a szélmalmainkat. Újabban viszont már a lelkünk legtitkosabb zugaiba is neves tudósítókat küldenek. A New York Times, a Washington Post, a Le Monde, a Die Presse, a Die Zeit és a társaik lassan-lassan már jobban ismerik gondolatainkat és érzelmeinket, mint jómagunk. Éppen ezért minket már fölösleges is megkérdezni magunkról, mert az árnyalt igazságok nem mindenkinek kedveznének, és csak megzavarhatnák az olvasókat.” Így bizony...

Idehaza meg eközben a Nagy Operaházi Tüntetésen azt mondja Majtényi, hogy „sokkal jobb sors a bukott miniszterelnöké, mint a népharag által eltávolított diktátoré”. **Nagy igazság ez, Majtényi úr, s hálából adok én is egyet cserébe: sokkal jobb tüntetéseken hazugságokat ordibálni a mikrofonba, mint megdöglenni egy polgárháborúban. Ez az én jó tanácsom maguknak.**

Hüvelyezzék az értelmét, mi is azt tesszük a maga igazságának rejtett üzenetével. **S hogy könnyebb legyen, elárulom: lassan itt az id?, hogy kivonulunk az utcára száz- vagy sok százezren. A kormány mellett.** Nem mintha nem volna kritikánk, de amit ezzel a kormánnyal m?velnek idehaza és külföldön a Sátán kutyái, az egészen egyszerűen t?rhetetlen.

Bayer Zsol, magarhirlap.hu

Ajánló
